

PŘÍBĚHY NAŠICH SOUSEDŮ

SCÉNÁŘ

ZPRACOVALI: HYNEK FIŠERA, JAKUB SLOVÁK, VASILEIOS TSACHAKIS

V rámci projektu Příběhy našich sousedů jsme se sešli s panem Vladimírem Novotným, který nám vyprávěl o svém životě v komunistickém Československu.

Hynek 1: Máme štěstí, že žijeme v demokracii.

Jakub 1: Demokracie ale není samozřejmost.

Vašek 1: Svobodu je třeba chránit.

Hynek 2: Následující příběh k tomu vybízí.

Pamětník 1:

Tak já se jmenuju Vladimír Novotný a narodil jsem se v Liberci a to 28. ledna 1933.

Dva dni potom 30. ledna 1933 převzal moc v Německu Hitler a to už ty naše osudy mojí rodiny poznamenalo.

Jakub 2: Se svými rodiči žije pan Novotný v Liberci do léta 1938.

Vašek 2: Přichází Mnichov a oni se musí vystěhovat.

Hynek 3: Rodina žije rok odděleně.

Jakub 3: Otec v Turnově, matka s dětmi na Vysočině.

Pamětník 2:

Já jsem patřil k těm, kteří byli vyhnáni z pohraničí. Odešli jsme do vnitra Čech. Tatínek byl jako nádražák, tak byl v Turnově, maminka odešla k své matce na vesničku na Vysočinu a tam jsme žili u ní v takovém domku.

Vašek 3: Po válce nutí komunisté pana Novotného ke studiu na vysoké škole politické.

Hynek 4: On ale odmítá.

Pamětník 3:

Měl jsem z toho i určité problémy zdravotní, protože to se opakovaně volalo do ředitelny, kde řekli, buď půjdeš tam, nebo nikam.

Jakub 4: Nakonec vystudoval techniku v Pardubicích.

Vašek 4: Ale už se na něho dívají podezřele.

Pamětník 4:

Problémy začly bejt až v tom roce 1968, kde jsem dělal ve sklářském ústavu a jak bylo to obrodné hnutí, tak jsem se toho taky samozřejmě zúčastnil.

Hynek 5: Pan Novotný se ocitá na černé listině.

Jakub 5: Jeho kamarády vyhodili z práce.

Vašek 5: Jeho odbornost a kandidatura ho zachránily od výpovědi z práce.

Hynek 6: Nesmí ale publikovat a být ve vedoucí funkci.

Jakub 6: Dceru přihlašuje na náboženství.

Vašek 6: To se ale komunistům nelíbí.

Pamětník 5:

Odolával jsem několik měsíců, různě mě předvolávali a naznačovali, že mě jinak vyhodí z práce.

Hynek 7: Syn občas ministruje v kostele.

Jakub 7: To se komunistům také nelíbí.

Pamětník 6:

Náhle přišlo do ústavu, kde jsem pracoval, o tom udání, že syn tam chodí na tajné vyučování náboženství, což nebyla pravda, že jo. Opět jsem byl předvolán k vedoucímu a kádrovákovi a vyšetřován.

Vašek 7: Jeho povýšení je zamítnuto.

Pamětník 7:

Varovali mě také, abych nechodil do kostela, že bych z toho mohl mít velké nepříjemnosti, kdyby mě tam někdo viděl.

Hynek 8: Máme štěstí, že žijeme v demokracii.

Jakub 8: Demokracie není samozřejmost.

Vašek 8: Svobodu je třeba chránit.

Hynek 9: Teď už to víme.

Všichni společně: Děkujeme, pane Novotný!